

برنام پروردگاریکت

اتصال به ریشه، انطباق با زمان

گزارش جامع عملکرد

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

از سال ۱۳۹۴ تا ۱۴۰۰

تدوین

سلمان صادقیزاده

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

تهران ۱۴۰۰

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

فروشگاه کتاب: خیابان کریم خان زند، بین قرنی و ایرانشهر، پلاک ۱۷۶ تلفن: ۸۸۳۱۷۱۹۲

اتصال به ریشه، انطباق با زمان

گزارش جامع عملکرد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

از سال ۱۳۹۴ تا ۱۴۰۰

تدوین: سلمان صادقیزاده

مدیر انتشارات: یدالله رفیعی

مدیر تولید و نظارت: سید محمد حسین محمدی

ویراستار صوری و صفحه‌آرا: مهدیه دین‌پناه

چاپ اول: ۱۴۰۰

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: آواز خاور

قیمت: ۱۰۰,۰۰۰ تومان

حق چاپ برای پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی محفوظ است.

سرشناسه: صادقیزاده، سلمان، ۱۳۶۵-

عنوان و نام پدیدآور: اتصال به ریشه، انطباق با زمان: گزارش جامع عملکرد پژوهشگاه

علوم انسانی و مطالعات فرهنگی از سال ۱۳۹۴ تا ۱۴۰۰ / تدوین سلمان صادقیزاده.

مشخصات نشر: تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۳۸۵ ص.؛ مصور(رنگی)، جدول(رنگی)، نمودار(رنگی).

شابک: ۹-7689-38-622-7689

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

عنوان دیگر: گزارش جامع عملکرد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی از سال

۱۳۹۴ تا ۱۴۰۰.

موضوع: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی -- گزارشها

موضوع: Reports - Institute for Humanities and Cultural Studies

موضوع: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی -- فعالیت‌های پژوهشی

Institute for Humanities and Cultural Studies -- *Research activities: موضوع

شناسه افروده: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

Institute for Humanities and Cultural Studies شناسه افروده: Institute for Humanities and Cultural Studies

رده بندی کنگره: LGR۲۱۴۶

رده بندی دیوبی: ۳۷۸/۵۵

شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۸۵۹۱۱

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

خدايا جهان پادشاهي تو راست
زماء خدمت آيد خدائي تو راست
(نظمامي گنجوي؛ پنج گنج، شرفنامه)

فهرست

۱۱	تشکر و قدردانی
۱۳	پیشگفتار: شکوفایی و افتخار
۱۹	مقدمه
۲۳	جوایز و افتخارات
فصل نخست: پژوهشگاه دانایی محور و نظاممند	
فعالیت‌های حوزهٔ پژوهش	
۳۱	درآمد
۳۲	۱. روندشناسی فعالیت‌ها و دستاوردهای پژوهشی
۴۴	۲. روندشناسی پژوهش‌های انتقادی
۶۳	۳. طرح جامع اعتلای علوم انسانی معطوف به پیشرفت کشور
۸۳	۴. نشریات علمی
۱۰۰	۵. نظاممندسازی رویه‌های پژوهشی
۱۰۳	۶. اقدامات زیرساختی، تشکیلاتی و ستدی
۱۰۹	۷. برگزاری مدرسهٔ تابستانی اخلاق در پژوهش
فصل دوم: به سوی مؤسسهٔ پژوهشی نسل چهارم	
اقدامات در حوزهٔ کاربردی سازی و ترویجی سازی	
۱۲۲	درآمد
۱۲۴	۱. مدیریت نوآوری و کاربردی سازی پژوهش‌های علوم انسانی
۱۳۱	۲. مدیریت ترویج دستاوردهای پژوهش‌های علوم انسانی

۶ اتصال به ریشه، انطباق با زمان

فصل سوم: پژوهشگاه جامعه محور و مواجهه با بحران‌های اجتماعی اقدامات در برابر پاندمی کرونا

- درآمد ۱۴۲
۱. همایش مجازی ابعاد انسانی- اجتماعی کرونا در ایران ۱۴۳
۲. پویش رسانه‌ای امید ۱۴۹
۳. جلب مشارکت علمی اعضای هیئت علمی پژوهشگاه برای تألیف طرح نامه با موضوع کرونا ۱۵۷
۴. برگزاری نشست‌های ترویجی در شورای بررسی متون و کتب علوم انسانی ۱۶۱
۵. فعالیت‌های حوزه انتشاراتی ۱۶۲
۶. کرونا در هفتۀ پژوهش سال ۱۳۹۹ ۱۶۳
۷. طرح ملی گردآوری، مستندسازی و تحلیل داده‌های مرتبط با کرونا ۱۶۵

فصل چهارم: آرمان پژوهشگاه بدون دیوار اقدامات در حوزه سایبر و فناوری اطلاعات

- درآمد ۱۶۹
۱. فعالیت‌ها در حوزه زیرساخت (سخت افزار، نرم افزار و شبکه) ۱۷۰
۲. پرتاب جامع علوم انسانی ۱۷۷
۳. وب‌سایت پژوهشگاه ۱۹۱

فصل پنجم: علوم انسانی و اثربخشی راهبردی اقدامات در حوزه راهبردی

- درآمد ۲۰۳
۱. طرح کلان ملی مطالعات امنیت اجتماعی ۲۰۵
۲. کرسی‌های مطالعات راهبردی ۲۱۰
۳. گزارش‌های راهبردی ۲۱۲
۴. طراحی الگوی توامندسازی اجتماع‌محور در منطقه مکران ۲۱۸

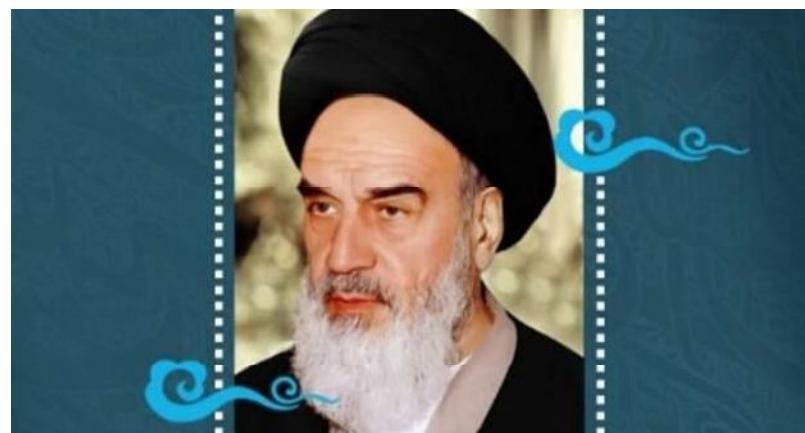
فصل ششم: علوم انسانی در مسیر تمدن‌سازی اقدامات در حوزه تمدنی

- درآمد ۲۲۸
۱. صیانت از میراث مکتوب ۲۲۹

فهرست ۷

۲۴۳	۲. تلاش برای تقویت زبان و فرهنگ ملی
۲۵۵	۳. دانشنامه‌نگاری به مثابه مؤلفه‌ای تمدن ساز
فصل هفتم: بازاریابی و چاپکسازی ساختار سازمانی اقدامات در حوزهٔ تشکیلاتی	
۲۶۰	درآمد
۲۶۱	۱. بازاریابی ساختار سازمانی
۲۸۰	۲. تحلیلی بر بازاریابی ساختاری در تشکیلات ابلاغی جدید
فصل هشتم: جذب، آموزش، ارتقا و بهره‌وری اقدامات در حوزهٔ منابع انسانی	
۲۸۳	درآمد
۲۸۴	۱. مدیریت منابع انسانی
۲۹۸	۲. جذب اعضای هیئت علمی
۳۰۸	۳. ارتقای نیروی انسانی
فصل نهم: مروری بر چند اقدام تأسیسی مهم	
۳۱۴	درآمد
۳۱۵	۱. تصویب اساسنامه جدید
۳۲۲	۲. نهادینه‌سازی ارجاع به خرد جمعی با تشکیل نهادهای شورایی متعدد
۳۴۱	۳. راه اندازی مرکز نوآوری و توسعهٔ فناوری پژوهشگاه
۳۴۳	۴. تدوین برنامهٔ راهبردی دوم
۳۴۹	مروری بر مهم‌ترین اقدامات پژوهشگاه از آغاز برنامهٔ راهبردی نخست تاکنون (۱۳۹۳ - ۱۴۰۰)
۳۶۵	پژوهشگاه در یک نگاه

حضرت امام خمینی (ره)، بنیان‌گذار جمهوری اسلامی ایران:

«علم نوری است که خدا در قلوب مردم وارد می‌کند... علم یک حقیقت غیرمتناهی است، و انسان اگر در تمام عمر هم تحصیل علم بکند، باز به آخر نرسانده است. لهذا سزاوار است که انسان در تمام مراحل عمر مشغول تحصیل علم باشد... زندگی زیر چتر علم و آگاهی آن قدر شیرین و انس با کتاب و قلم و اندوه‌خته‌ها آن قدر خاطره آفرین و پایدار است که همه تلخی‌ها و ناکامی‌های دیگر را از یاد می‌برد... همه محتاجیم به اینکه از بکدیگر چیز باد بگیریم. همه محتاج به تعلیم و تربیت علمی هستیم.» (حضرت امام خمینی، صحیفه نور، جلد‌های ۱۳، ۱۶، ۲۱، صفحات ۴۹۶، ۵۰۸، ۱۳۸، ۴۹۶).

مقام معظم رهبری در دیدار با اعضای شورای بررسی متون پژوهشگاه علوم انسانی و
مطالعات فرهنگی (سال ۱۳۸۵):

«...انشاء الله يك مقطع جديدي راتعريف كنيد، برای اينکه محصول اين جمع به بازار کاريبيايد، يك حرکت کلانی باید انحصار بگيرد. بالاخره محصول کارآقايان و مجموعه باید بتواند به کار بازار علمي بيايد، يا کتاب درسي بشود يا مرجع استادان علوم انساني در همه رشتهها و در همه بخشها قرار گيرد که بتوانند به آن مراجعه كنند. خود را موظف بدانيد برای فراهم کردن مواد لازم برای كتاب، منبع علمي، مرجع علمي، که ديگران بتوانند كتاب بنويسند و منبع علمي فراهم كنند...»

تشکر و قدردانی

به مصدق امن لم يشکر المخلوق لم يشکر الخالق، فرض است قد ردان همت والای تمام اعضای معزز پژوهشگاه، اعم از کارشناسان و اعضای محترم هیئت علمی، همه مدیران و معاونان و مشاوران محترم پژوهشگاه در تدوین اثر حاضر باشم. بهویژه سپاسگزاری می‌کنم از جناب آقای دکتر سلمان صادقی زاده که شبانه‌روز و ایام تعطیل خود را در غدغه‌مندانه و متعهدانه اختصاص داده‌اند. این کتاب به مانند اثر ماندگاری از آقای دکتر صادقی زاده و همکاران محترم ایشان بر جای می‌ماند.

از معاونان محترم پژوهشگاه آقای دکتر علیرضا ملایی توانی، آقای دکتر عبدالله قبرلو و بهویژه خانم دکتر پارساپور، مدیران ارجمند و کارشناسان رحمتکش پژوهشگاه، که در به ثمر رسیدن این اثر نهایت همکاری و همیاری را داشته‌اند، تشکر می‌کنم. در این زمینه به خصوص باید از آقای دکتر مسعود رضایی، مدیر محترم دفتر نظارت و ارزیابی، آقای دکتر مصطفی عاصی، آقای دکتر سیروس نصراله‌زاده، آقای دکتر احمد پاکتچی، آقای دکتر یوسف محمد نژاد عالی زمینی، آقای دکتر سید محسن علوی‌پور، خانم دکتر حوریه احدی، آقای مهندس فرامرز حق‌شناس، خانم دکتر مریم قبادی، آقای مهندس جواد صالحی، آقای حسن اسدی افخم، آقای شاهپور نیکبخت‌شیبانی، آقای دکتر حسین خراشادی زاده، آقای مهندس امیر پیام، خانم راهله جمالی، خانم اعظم صادقیان، خانم طاهره خیرخواه، آقای اصغر شوهانی، آقای مجید الیاسی، خانم الهام بهنام‌زاده، آقای امیر اعتمادی بزرگ، خانم دکتر اعظم ریاحی، خانم ماندانا چگنی فراهانی، آقای منوچهر صابر، خانم نسترن حاجی‌زاده، آقای محمد علی مینایی، خانم زهرا نوابی لوسانی، خانم الهام منصوری، آقای محمد افضلی، آقای مرتضی پور عطایی، آقای سید احمد عسگری، آقای بهرنگ ذوالفقاری، خانم سمانه

۱۲ اتصال به ریشه، انطباق با زمان

قدیمی، خانم مژگان روشن‌نژاد، آقای مجتبی جهانگردی، خانم مهندس رقیه گودرزی، آقای مهندس محمد صالح حیدری، آقای مهدی بزدان‌پناهی، خانم مژگان شهریاری و خانم سعیده زندی سپاسگزاری کنم.

توفيق از خدا و توكل بر اوست

حسینعلی قبادی

رئیس پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پیشگفتار: شکوفایی و افتخار

لقمه بخشی آید از هر کس به کس

(مولانا؛ مثنوی معنوی، دفتر سوم)

اثر حاضر تحلیلی بر عملکرد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی در سال‌های اخیر است و فراتر از آن کوشیده است پایشی برای نشان دادن عملکرد این نهاد باشد. در این اثر، ماهیت پژوهشگاه در پرتو گفتمان اصالت کوشندگی برای اعتلا بازنمود می‌شود و تعیین این آرمان را می‌توان مشاهده کرد.

باور پژوهشگاه این است که عنصر جوهری اعتلا در علوم انسانی نه تنها از اعتلا انتقال اسلامی جدایی پذیر نیست، بلکه این دو در هم تنیده و پیوسته‌اند و در عین حال، عمیقاً با پیشرفت ایران نیز پیوند می‌خورند و سه ضلع یک حقیقت را بازمی‌تابانند.

بر این اساس، اعتلا علوم انسانی و تحقق آرمان‌های انقلاب اسلامی و پیشرفت کشور با یکدیگر پیوستگی و ملازمت دارند؛ چراکه انقلاب اسلامی در درجه نخست، در ماهیت خود انقلابی «معنوی»، «اجتماعی» و «فرهنگی» بوده و بنیان‌های آن، یعنی اجتماع، فرهنگ و معنویت بر جنبه‌های مادی، اقتصاد و سیاست تقدم داشته است. اگرچه نباید از یاد برد که مسائل اجتماعی، در مفهوم عام خود، همواره متضمن انگیزه‌های اقتصادی و عبور از نظام طبقاتی و حکمرانی بهینه نیز بوده است و شعار اصلی انقلاب، یعنی استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی، نماد و نمود همین گزاره است.

بر مبنای همین وجوده ماهیتی است که در فرایند تعمیق و تداوم انقلاب اسلامی، نوعی همذات‌پنداری و انگاره‌های بین‌الاذهانی میان این نهضت با موارث تمدنی، تاریخی و دینی پدیدار شد و بدون تردید، علوم انسانی در این پدیداری و آشکارگی نقش و کارکرد اثرگذاری داشته است و خواهد داشت. همین بافتار است که با پیشرفت انقلاب و تحقق استقلال و آزادی در سرزمین ایران گره خورده است.

از سال ۱۳۹۲ به این سو، بر مبنای همین فرض، مدیریت پژوهشگاه کوشیده است مشیی بر پایه شایسته سalarی، اخلاق گرایی، ارزش مداری اصیل تمدن ایرانی - اسلامی، برنامه مداری، جامعه گرایی با رویکرد اصالت کار و کوشش و مجاہدت، دور از هر حاشیه ای در پیش بگیرد؛ راه و روشی که فعالیت سازمانی و پژوهشیدن در آن اصل باشد و با عزم راسخ و توکل عمیق به حضرت حق، بر پایه اولویت های برآمده از برنامه توسعه راهبردی و در چارچوب اسناد بالادستی به پیش برود.

در این مسیر، به نحو خاص، محورهای رهنمودهای مقام معظم رهبری در دیدار با اعضای شورای بررسی متون پژوهشگاه را به شرح زیر می توان بشمرد.

۱. جهت گیری کاربردی به منظور تقویت رویکرد بومی و دینی؛

۲. محصول آوری، خروجی محوری و مخاطب گرایی؛

۳. حفظ تراز محصولات در حد مقبول، عالمانه و در سطح کتاب درسی و منبع علمی (برای استادان علوم انسانی)؛

۴. فراهم کردن تمهیدات برای صاحب نظران و محققان برای نوشتمنابع علمی.

در این سال‌ها، پژوهشگاه با تمام توان خود کوشیده است تادر چارچوب یادشده برنامه ریزی، سازمان دهی و فعالیت داشته باشد.

درباره کارکرد و نقش علوم انسانی باید یادآور شد که اعتلای علوم انسانی در ایران مستلزم نگاهی جامع نگر و تمدن مدار است. از همین روی زنده یاد استاد دکتر آینه وند شعار محوری «اتصال به ریشه و انطباق با زمان و نیاز» را برگزیده بود. برای دریافت عمیق تر این شعار لازم است مروری کوتاه بر لایه‌ای از تمدن ایرانی - اسلامی ایران داشته باشیم.

اگر درافق تاریخی تمدن ایران زمین نظری افکنده شود، روش خواهد شد که رشته‌ای طولانی، دانه‌های ریز و درشت و قایع و رویدادهای مختلف را به هم پیوند داده و با وجود گسترهای سیاسی، اجتماعی، انسان شناختی و مردم شناختی، پیوستاری از هويت ایرانی را به نمایش گذارده است. اين رشته چيزی نیست، جزریسمان فرهنگ و تمدن ایرانی که از دیرباز بر اصول و مبانی مشخصی استوار بوده و در پیوند با معرفت اسلامی بر ظرفیت اندیشه ورزی و نظرورزی آن افروده شده است.

خردورزی، دادگری، خداپرستی شهود گرایی معنویت، راست گویی، توجه به قدسیت و کلان روایت‌ها، حکمرانی بهینه، پیوندهای حکمت و حکومت، عدل الهی، فقه و عرفان

اسلامی همگی مجموعه‌هایی نظری و عملی هستند که بر بستر زبان فارسی از دوره‌ای به دوره دیگر انتقال یافته‌ند و میراث فرهنگی ایرانی - اسلامی را تداول بخشیدند. بنابراین، می‌توان به روشنی دریافت که هویت ایرانی - اسلامی بیش از هر چیز مرهون اندیشه‌ها، باورها و رهیافت‌های کلانی است که امروزه ذیل علوم انسانی احصامی شوند. درواقع، جامعیت حکمت دینی، اجتماعی و سیاسی را می‌توان درون مایه اصلی فرهنگ و تمدن ایرانی - اسلامی برشمرد که اکنون و در دوره جدید جامه علوم انسانی بر تن کرده‌اند.

با این توضیح، در دوره کنونی علوم انسانی به لحاظ فرهنگی و تمدنی نقش کانونی را بر عهده دارد. پژوهش‌های انسانی می‌تواند در لایه‌های مختلف زندگی اجتماعی نفوذ کند و ضمن رفع آسیب‌ها و کمبودها، بسترها لازم را جهت توسعه‌ای چند بعدی و پایدار فراهم آورد. پژوهش‌های علوم انسانی می‌تواند در سه بخش بنیادین، کاربردی و توسعه‌ای، نیازهای کشور را شناسایی و برطرف کند. باسته حمایت نظاممند از پژوهش‌های انسانی، تأسیس نهادها و سازمان‌هایی پژوهشی است که بتوانند به نحوی راهبردی و هدفمند به ارتقای جایگاه علوم انسانی در کشور کمک کنند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی کوشیده است با رویکردی جامع به علوم انسانی و با عنایت به ترکیب نیروهای هیئت علمی خود (حدود ۵۰٪ از جمعیت هیئت علمی در حوزه زبان‌شناسی، فرهنگ و زبان باستانی، زبان و ادبیات فارسی، تاریخ، حدود ۱۰٪ حوزه علوم اجتماعی، حدود ۱۵٪ حوزه اقتصاد و مدیریت، قریب به ۱۰٪ حوزه رسانه و حدود ۱۵٪ حوزه فلسفه اسلامی، فلسفه غرب، فلسفه دین و تاریخ علم است) جایگاه علوم انسانی در کشور را ارتقا دهد. براساس تاریخچه این نهاد باید یادآور شد که پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۶۰ با تصویب هیئت دولت ۱۱ مؤسسه که هر کدام به گونه‌ای در رشته‌های مختلف، فعالیت پژوهشی داشتند، با هم ادغام شدند و سازمانی وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی، تحت عنوان « مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی » تأسیس شد.^۱

۱. مؤسسه‌های ادغام شده عبارت بودند از: انجمن حکمت و فلسفه ایران؛ بنیاد شاهنامه فردوسی؛ بنیاد فرهنگ ایران؛ بنیاد فرهنگ و هنر ایران؛ پژوهشکده علوم ارتباطی و توسعه ایران؛ پژوهشگاه علوم انسانی؛ فرهنگستان ادب و هنر ایران؛ فرهنگستان زبان ایران؛ فرهنگستان علوم ایران؛ مرکز اسناد فرهنگی آسیا؛ مرکز ایرانی تحقیقات خارجی؛ مرکز ایرانی مطالعه فرهنگ‌ها.

مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی در سال ۱۳۶۹ و بنابر مصوبه «شورای گسترش آموزش عالی» به پژوهشگاه ارتقا یافت و تشکیلات سازمانی آن در خردادماه سال ۱۳۷۲ به تصویب نهایی سازمان امور اداری و استخدامی کشور رسید. در سال ۱۳۷۳، شورای عالی پژوهشگاه عنوان «پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی» را برای این نهاد علمی برگزید و از آن زمان در قامت بزرگترین پژوهشگاه علوم انسانی کشور فعالیت خود را در رشته‌های مختلف ادبیات، تاریخ، فلسفه و علوم حکمی، ادیان و معارف دینی، عرفان، زبان‌شناسی، علوم اجتماعی، اقتصاد، علوم سیاسی و غیره پی‌گرفت و همچنین مطالعه فرهنگ‌های مختلف را در دستور کار خود قرار داد.

نظر به رسالت راهبردی این نهاد در سال ۱۳۹۳ برای نخستین بار تدوین و ارائه برنامه راهبردی در دستور کار هیئت رئیسه پژوهشگاه قرار گرفت و برنامه یادشده پس از حدود ده ماه کار کارشناسی، روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۳ آذرماه ۲۶ مقارن با سومین روز هفته پژوهش رونمایی شد. این برنامه، که نخستین برنامه راهبردی پژوهشگاه به شمار می‌رفت، به لحاظ بازه زمانی سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۸ را دربر می‌گرفت.

استراتژی‌های اصلی برنامه راهبردی نخست عبارت بود از توسعه مدیریت دانایی محور، توسعه فرهنگی اجتماعی، توسعه مناسبات فراگیر و شبکه‌سازی علوم انسانی، تأثیرگذاری بر سیاست‌ها و برنامه‌های کلان ملی، توسعه زیرساخت‌ها، ساختارها و فرایندها، توسعه پژوهش، توسعه و بهبود نظام جامع مدیریت منابع انسانی و اجتماعی.

توسعه مدیریت دانایی محور، به عنوان نخستین راهبرد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، از سال ۱۳۹۳ به این سو به طور جدی پی‌گرفته شد و به منظور نیل به این هدف رهیافت‌های مختلفی تعریف و پی‌گرفته شد که از جمله مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به کاربردی‌سازی علوم انسانی اشاره کرد.

در سال‌های اخیر، پژوهشگاه علوم انسانی متناسب با اسناد بالادستی و سیاست‌های نظام به سمت کاربردی‌سازی حرکت کرده است و با اتکا به روش‌های پیشرفته جهانی، تولید خود را به سمت پژوهش‌های مسئله محور سوق داده و تحقیقات خود را متناسب با نیازهای اجتماعی مردم انجام داده است. گونه‌های تولیدی پژوهشگاه از سخنرانی، کتاب و مقاله به سمت گزارش‌های راهبردی سوق داده شده و در این مسیر از بسته‌های تخصصی مانند خدمات مشاوره و تعامل عمیق با دستگاه‌های اجرایی بهره گرفته شده است.

اکنون و با به بلوغ رسیدن رهیافت کاربردی سازی، در مرحله عبور از پژوهش‌های کاربردی و ورود به پژوهش کلینیکال قرار داریم.^۱ توسعه پژوهش‌های کلینیکال می‌تواند با تقویت رابطه علوم انسانی با نظام اجتماعی، بر جامعه مداربودن پژوهش‌های انسانی بیفزاید و پیوند میان نظریه و کنش را مستحکم تر سازد.

از دیگر سو، توسعه فرهنگی و اجتماعی در گرو کاربست ابزارهای مختلفی است که از جمله آن‌ها می‌توان به دیپلماسی علمی و دیپلماسی عمومی اشاره کرد. درواقع، ورود به حوزه دیپلماسی علمی از دیگر مأموریت‌های مهم پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی است. ایران یک کشور تمدنی با سابقه است، این سابقه تمدنی و موقعیت جغرافیایی یکی از مزیت‌های منحصر به فرد ایران به شمار می‌رود؛ علوم انسانی می‌تواند این مزیت‌ها را به سرمایه تبدیل کند و چنان‌چه پژوهش‌های علوم انسانی وارد حوزه دیپلماسی عمومی شود، می‌تواند دستاوردهای خوبی برای کشور بیافریند. در این مسیر، پژوهشگاه علوم انسانی، دانشنامه‌نگاری را در دستور کار قرار داده است و دانشنامه‌های مشترک فرهنگی با برخی از کشورها نظیر چین، روسیه، ترکیه و کشورهای عربی تدوین کرده یاد را در حال تدوین است.

همچنین می‌توان از ظرفیت‌های علمی برای گسترش دیپلماسی عمومی استفاده کرد. به طور کلی، یکی از مأموریت‌های مهم پژوهشگاه علوم انسانی پژوهش درباره علوم انسانی، سرمایه‌های فرهنگی و هنری ایران و تبدیل آن به دیپلماسی علمی و عمومی است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی در افق برنامه راهبردی نخست، یکی از مأموریت‌های خود را تحقق «پژوهشگاه بدون دیوار» دانسته است. این مهم در گرو تقویت ارتباط این نهاد علمی با جامعه مدنی، سازمان‌های مردم‌نهاد و اقسام مختلف اجتماعی است. اهتمام به ترویجی‌سازی علم و تقویت ارتباط سازمانی پژوهشگاه با آحاد جامعه در کنار گسترش طرح‌ها و پژوهش‌های مسئله‌مدار، تقاضا محور و اثربخش تلاش‌هایی است که در راستای نیل به آرمان «پژوهشگاه بدون دیوار» ضروری است.

۱. درباره وجود تمایز پژوهش‌های کاربردی و کلینیکال یادآور می‌شود که در پژوهش کاربردی ذی نفع محور و جامعه محور عمل می‌شود، ولی در پژوهش کلینیکال مستقیماً سراغ انسان‌هایی می‌رویم که با مسئله مواجه هستند، مثلاً در این پژوهش‌های با موضوعاتی نظیر مسائل تحصیلی خانواده‌ها و مشکلات خانواده‌ها برای حضور فرزندانشان در فضای مجازی پرداخته می‌شود.

کتاب حاضر می‌کوشد تابا بررسی و معرفی دستاوردهای پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی درافق برنامه راهبردی نخست، میزان تحقق مأموریت‌های کانونی، مانند کاربردی‌سازی، ترویجی‌سازی، مدیریت دانایی محور، توسعه پژوهشی، توسعه فرهنگی- اجتماعی، پژوهشگاه بدون دیوار و دیگر مأموریت‌های یادشده در برنامه راهبردی نخست را نشان دهد و دستاوردهای پژوهشگاه در حوزه‌های مختلف را تشریح کند.

این همه گفتم لیک اندربیچ بی عنایات خدا هیچیم، هیچ

توفيق از خدا و توکل بر اوست

حسینعلی قبادی

رئیس پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مقدمه

اکنون که در آستانه قرن پانزدهم خورشیدی قرار گرفته‌ایم، اثرگذاری علوم انسانی از هر زمان مشهودتر است؛ طی دهه‌های اخیر به نحو چشم‌گیری بر تعداد دانشجویان و دانش‌آموختگان رشته‌های مختلف علوم انسانی افزوده شده است و آن‌ها برآیند دانش و بیانش علمی خود را به جامعه ایرانی انتقال می‌دهند. در نتیجه توسعه علوم انسانی در رشته‌های مادر از جمله ادبیات، جامعه‌شناسی، روانشناسی، حقوق، فلسفه و علوم سیاسی، افق‌های فکری جدیدی پیش روی ایرانیان گشوده و به تبع آن پرسش‌های نوینی طرح شده است. این وضعیت جدید به طور روزافزونی بر اهمیت نهاد پژوهش می‌افزاید؛ نهادی که مهم‌ترین رکن در پاسخ‌گویی به پرسش‌های بنیادین است.

واهه نهاد دو معنای عمومی و تخصصی دارد. نهاد در معنای عمومی تمامی مؤسسات، سازمان‌ها و مقررات اجتماعی را، که بنابر نیازهای جامعه به وجود آمده‌اند، دربر می‌گیرد. اما نهاد در معنای تخصصی آن شبکه‌ای از معانی، روابط و مناسبات اجتماعی است که فراتر از اراده فردی و بنابر نیازهای زندگی جمیعی «نهاده» و مستقر شده‌اند. بدین معنا، نهادها ناظر بر الگوهای معین، منظم، پیچیده و بادوامی از روابط، مناسبات و اندکنش‌ها هستند که با کارکرد و اهداف مشخصی همراه‌اند. در این رابطه می‌توان به نهاد آموزش، نهاد خانواده، نهاد ازدواج، نهاد دین، نهاد سیاست و نهاد اقتصاد اشاره کرد.

بنابر آنچه رفت، می‌توان پژوهش رانیز نهادی اجتماعی به شمار آورد که تعیین خارجی آن در گرو تشكیل سازمانی اجتماعی است؛ به دیگر سخن، وقتی برای پیگیری اهداف نهاد پژوهش، سازمانی مستقل تشكیل می‌شود، این سازمان کالبد نهاد پژوهش به شمار می‌آید. در همین راستا، پژوهش‌ها در حوزه علوم انسانی، چنان‌چه درون سازوکارهای سازمانی تجسد یابند، از سطح نهادی به سطح سازمانی گسترش می‌یابند.

بنابراین، می‌توان پژوهشگاه‌هارا سازمان‌هایی به شمار آورد که در خدمت نهاد پژوهش فعالیت می‌کنند. همین واقعیت، نقش پژوهشگاه‌ها را بیش از پیش بر جسته و لزوم توجه به عملکرد آن‌ها را دوچندان می‌سازد. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، در جایگاه بزرگ‌ترین پژوهشگاه کشور در حوزه علوم انسانی، مهم‌ترین سازمان در تعیین بخشی و پیگیری بایسته‌های نهادی این حوزه علمی است. از این‌رو ارائه گزارشی جامع از عملکرد آن می‌تواند معیاری مناسب به منظور ارزیابی توفیق سازمانی باشد.

راهبردنگری و راهبرداندیشی همواره یکی از متناسب‌ترین رهیافت‌ها به منظور بررسی و ارائه عملکرد سازمانی بوده است. به طور کلی، راهبردها در مقام نقشة راه سازمان عمل می‌کنند و با بهره‌گیری از تجارب گذشته و ترسیم و تدقیق نیازهای حال، چشم‌اندازی از آینده را پیش چشم مدیران و کارگزاران می‌گسترانند. از این نظر، برنامه‌های راهبردی، اگر نگوییم شرط کافی^۱، دست‌کم شرط لازم^۲ برای تحقق پیشرفت و توسعه سازمان‌ها به شمار می‌آیند. با توجه به این مهم بود که مدیریت پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی نخستین بار در سال ۱۳۹۳ تدوین و ارائه برنامه راهبردی را در دستور کار خود قرارداد؛ برنامه‌ای که پس از حدود ده ماه کارکارشناسی روز چهارشنبه مورخ ۲۶ آذرماه ۱۳۹۳ مقارن با سومین روز هفته پژوهش با حضور دکتر صادق آینه‌وند، رئیس فقید پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی و دکتر حسینعلی قبادی رئیس کنونی و قائم مقام و معاون پژوهشی وقت پژوهشگاه رونمایی شد. برنامه راهبردی نخست، برنامه‌ای پنج ساله – ۱۳۹۸ تا ۱۳۹۳ – بود که در متن سند آن دکتر حسینعلی قبادی، رئیس «کمیته تدوین برنامه راهبردی»، اهداف کلان آن را به شرح زیر برشمرده است.^۳

۱. برپایه اسناد بالادستی نظام، رهنمودها و سیاست‌های کلی نظام به مبانی، اصول، روش‌ها و چارچوب‌های برنامه‌ریزی حوزه بخشی (بخش علم، پژوهش و فناوری آموزش عالی) وسیعاً توجه کند، تا این طریق بتواند جایگاه پژوهشگاه را در سطح ملی، منطقه‌ای و جهانی ارتقا بخشد.

1. Sufficient condition

2. Necessary condition

۳. برنامه راهبردی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی (بدون برنامه عملیاتی)، کمیته تدوین برنامه راهبردی. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۹۳، صص ۹-۱۰.